

[Karl Olsen.]

forslag, og der foreligger derfor en enstemmig indstilling fra udvalget om, at forslaget nu må få en hurtig behandling i det høje ting. Jeg skal på udvalgets vegne anbefale forslaget til vedtagelse.

Alfred Jensen: Jeg kan give den ærede ordfører min tilslutning, når han udtaler ønsket om en hurtig behandling af det forslag, som nu er til anden behandling. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi gør det hurtigt færdigt, fordi tjenestemændene venter på at få det tillæg, der her er tale om. Dog tror jeg ikke, man skal haste mere med det, end at der er tid til at gøre arbejdet færdigt og gøre det grundigt. Når jeg ser på betænkningen her, så tyder den på, at det er gået lidt hurtigere, end man egentlig er i stand til at klare. Jeg blev noget overrasket, da jeg så, at det var det ærede medlem hr. Karl Olsen, der var ordfører for udvalget. I betænkningen er han udnævnt til formand, medens Holger Eriksen står som ordfører. — Der bliver sagt til mig, at det er en trykfejl, det tvivler jeg ikke om, jeg tror ikke, der er begrebsforvirring i udvalget, men det vidner om, at det er gået lidt hurtigere end godt er, for når man på dette område kan gøre sig skyldig i en fejltagelse, er det vel rimeligt, at man også på andre punkter, hvor en grundig behandling og hvor langt mere kontrol er nødvendig, også kan gøre sig skyldig i at overse visse ting, som man rettelig burde være opmærksom på.

Jeg havde håbet, at der her ved anden behandling havde foreligget ændringsforslag fra udvalget. Dette håb var jo velbegrundet. Ved første behandling udtalte det ærede medlem hr. Karl Olsen, at hans parti ønskede, at spørgsmålet om reguleringstillæg til samgift, ikke alene i dette tilfælde, men overhovedet, burde tages op til behandling i udvalget; han fandt, at der her var en passende lejlighed til at regulere lovgivningen på dette område. Nu kan jeg se af betænkningen, at man ikke har benyttet lejligheden.

Dernæst havde jeg også ventet et ændringsforslag med hensyn til pensionisternes tillæg. Heller ikke det var ubegrundet. Der var jo så at sige flertal her i tinget for, at tillægget skulle ydes med et større beløb end det af ministeren foreslåede, og jeg har siden set i pressen, at der faktisk i udvalget var flertal

for en forhøjelse i forhold til det, ministeren har foreslået. Det var jo derfor velbegrundet, at ikke alene jeg, men også andre, nemlig samgifte og pensionister, havde håb om, at lovforslaget ville blive ændret.

Jeg ser ikke nogen reel begrundelse for afvisningen af de ønsker, der har været fremsat dels fra organisationernes side, dels af ærede medlemmer her i salen om forbedringer på disse områder. Man har henvist til overenskomsten eller aftalen med organisationerne. Jeg kan ikke se, at den er nogen reel hindring. Jeg gad se den organisation, der ville have protesteret, hvis lovforslaget var blevet forbedret på disse punkter. Jeg tror ikke, det ville være sket, og jeg konstaterer da også med en vis tilfredshed, at man har været i stand til at forbedre lovforslaget, hvad angår de honorarlønnede. Her havde man altså ingen betænkelighed ved at gå udenom aftalen med organisationerne.

Jeg noterer også, at man jo ingen betænkelighed har haft ved at binde de kommunale organisationer til det tillæg, der her er foreslået, idet indenrigsministeren i samråd har givet udtryk for, at han vil modsætte sig gennemførelsen af større tillæg til de kommunale tjenestemænd end det, der ydes statens tjenestemænd. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Jeg har sagt det her i salen!) Det bliver sagt, at det er sagt her i salen, men det ændrer ikke det reelle, at der ingen overenskomst foreligger mellem kommunerne og de kommunale tjenestemandsoorganisationer, men de bliver bundet alligevel. Så er det jo noget overdrevet at påstå, at organisationerne har godkendt denne ordning. Den kommer ikke alene til at gælde for statstjenestemænd, men for samtlige kommunale tjenestemænd og for tjenestemænd ved koncessionerede virksomheder. Man konstaterer altså, at der ingen reel begrundelse er for ikke at forbedre lovforslaget, hvad disse to ting angår.

Dernæst vil jeg gerne have lov til at bemærke, hvad forøvrigt pressen også har skrevet, at der ikke findes nogen aftale mellem pensionisterne og finansministeriet. Det er ikke pensionisternes organisation, der har forhandlingsret, men derimod tjenestemandsoorganisationerne. Jeg ved, det står i lønningsloven, at det tilkommer tjenestemandsoorganisationerne at føre forhandlinger, men når man ikke følger de regler, der står i